

Sielun tie

Pentti Tuominen

Luennon agenda

❖ Mikä on sielu?

- Eri aikojen sielukäsityksiä
- Gnostilainen sielukäsitys

❖ Sielun tie

- Syntymä
- Kehittyminen
- Siirtyminen ("kuolema")
- Jälleensyntyminen

❖ Erinäisiä kommentteja

Mikä on sielu?

Muinaisen Egyptin sielukäsitys (3000 eaa.)

Egyptiläinen sielukäsitys

Egyptiläiset uskoivat, että ihmisen sielu on jumalasta lähtenyt ”henkinen ruumis”, **Khu**, joka

- **jälleensyntyy** monta kertaa maailmaan (7 x 77 = 539 kertaa)
- saa elämässään kokemuksia, viisastuu, ja
- lopulta – kun on tarpeeksi monta elämää elänyt – **palaa takaisin jumaluuteen.**

Sielu (**Khu**) kuvattiin ibis-linnuksi

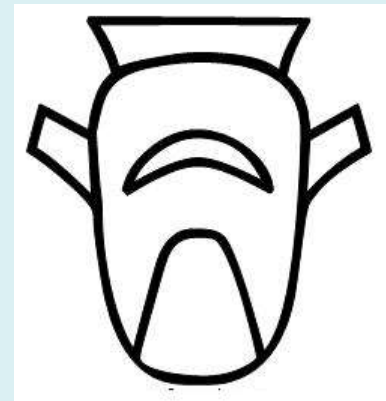
Egyptiläinen sielukäsitys

Ihmisen sielun (*Khu*) uskottiin koostuvan eri osista, joista tärkeimmät olivat:

- *Ba* eli korkeampi sielu, persoonallisuus, järki ja muisti
- *Ka* eli elämänvoima, elonprinsiippi, eläimellinen sielu, ”henki”
- *Ib* tai *Ab* eli sydän.

Sydämen ajateltiin olevan ajatusten, tahdon ja tunteiden asuinsija, minkä vuoksi sillä oli tärkeä sija arvioitaessa ihmisen elämää vaa’alla kuoleman jälkeen.

Hieroglyfinä sydän kuvattiin pieneksi ruukuksi.

Sielupersonallisuus ”Ba”

Ba oli osa ihmisen näkymätöntä osaa. Sen katsottiin edustavan ihmisen "sielua" ja hänen luonnettaan.

Ba kuvattiin hieroglyfinä ihmispäiseksi linnuksi, jonka edessä oli suitsuketta sisältävä uhriastia.

Ba teki jokaisesta ihmisestä yksilöllisen ja sen katsottiin jatkavan elämänsä ihmisen kuoltua.

Jos vainajan **Ba:lle** ei suoritettu rituaaleja ja annettu ruokauhreja, saattoi se suuttua ja jättää kehon oman onnensa nojaan

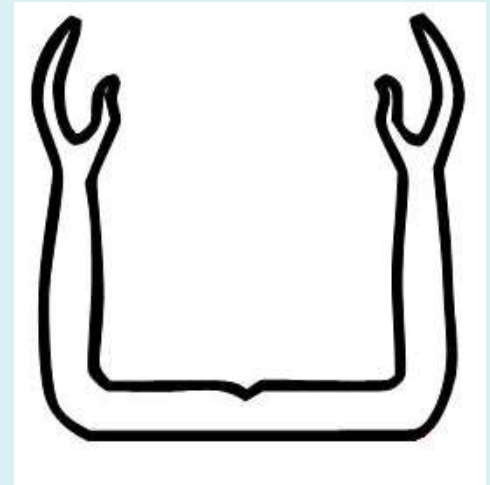

Sielun elinvoima ”Ka”

Ka oli Ban tavoin eräänlainen sielu (”henki”), mutta se kuvasti ihmisen elinvoimaa eikä niinkään hänen persoonaansa.

Kan uskottiin irtautuvan ruumiista kuoleman hetkellä, jonka jälkeen se jatkoi elämäänsä haudassa.

Ka kuvattiin hieroglyfinä kahdeksi ylösnostetuksi kädeksi.

Egyptiläiset käsitykset

Ihminen joutuu viimeiselle tuomiolle Osiris-jumalan eteen.

Silloin **hänen sydämensä punnitaan** vaa'alla, jossa vastapainona on oikeudenmukaisuuden ja totuuden jumalattaren Maatin kantama sulka. **Sydän edusti ihmisen sielua ja sulka tietoa ja viisautta.**

Sydämen punnitseminen

Jos sulka ja sydän olivat **saman painoiset**, ihminen oli saavuttanut totuuden ja pääsi tuonpuoleiseen maailmaan henkiolennoksi (**Akh**).

Jos vaaka **ei ollut tasapainossa**, ihminen tuomittiin **kadotukseen**, mikä tarkoitti, että hän **joutui elämään ja kuolemaan uudestaan**.

Kuolemanjälkeinen elämä

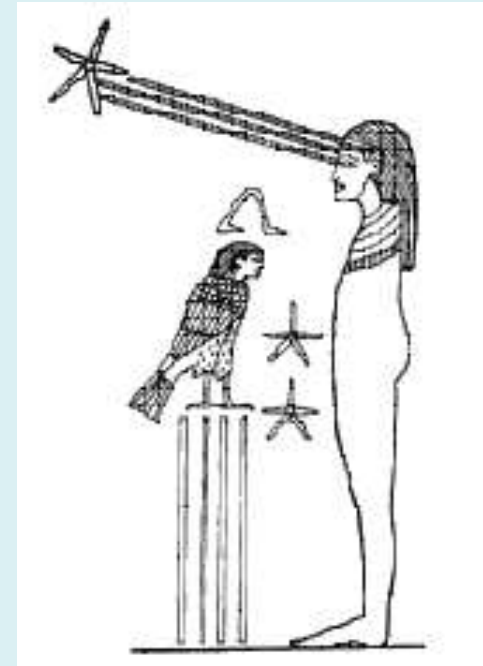
Kun vainajasta oli tullut **Akh**, hän jatkoi elämäänsä näkymättömänä henkiolentona maan päällä ihmisten parissa.

Akhien katsottiin palaavan yöksi hautaansa nukkumaan liittymällä mummioon.

Akhien uskottiin omaavan samanlaista jumalaista voimaa kuin jumalat.

Ravinnonsaanti **akheille** varmistettiin toimittamalla ruokauhreja vainajan hautakappeliin.

Akh kuvattiin usein 5-sakaraisena tähtenä.

Hindulainen sielukäsitys (2000 eaa.)

Hindulainen sielukäsitys

- Sielu on yksilö.
- Ruumis on sielun kulkuväline.
- Sielu (**atman**) on lähtöisin maailmansielusta (**brahman**).
- Siksi sielu on **kuolematon**.
- Kun sielu laskeutuu ihmisruumiiseen, se samastuu ruumiiseen ja kuvittelee olevansa tuo **kuolevainen ruumis**.
- Sielulle syntyy **väärä minä-tunne – ego**.
- Ihminen alkaa pelätä omaa kuolemaansa.

Hindulainen sielukäsitys

- Sielun tienä on henkinen kehittyminen, **ymmärtää "Itse"** ja **valaistua**.
- Tavoitteena on päästä irti harhakäsityksistään ja **kehittyä kohti täydellisyyttä**.
- Sielun kehitys on hidasta. Yksi elämä ei riitä tekemään sielusta täydellistä.
- Siksi tarvitaan monia maallisia ja henkisiä kokemuksia ja **useita jälleensyntyymiä** eli inkarnaatioita.
- **Samsara** = Jälleensyntymien ketju (sielunvaellus), jota säätelee karman laki.

Sielu taivasmaailmassa

- Kun ruumis kuolee, **sielu siirtyy taivasmaailmaan**.
- Siellä sielu käy läpi eletyn elämänsä ja **tallettaa kokemuksensa kausaaliruumiiseensa**.
- Tässä vaiheessa **ego kuolee** ja sielu viettää taivasmaailmassa sille määrätyn ajan **valmistautuen uuteen inkarnaatioon**.
- Kun sielun kehitystasoa vastaava uusi keho on näköpiirissä, sielu kiinnittyy sen alkioon.

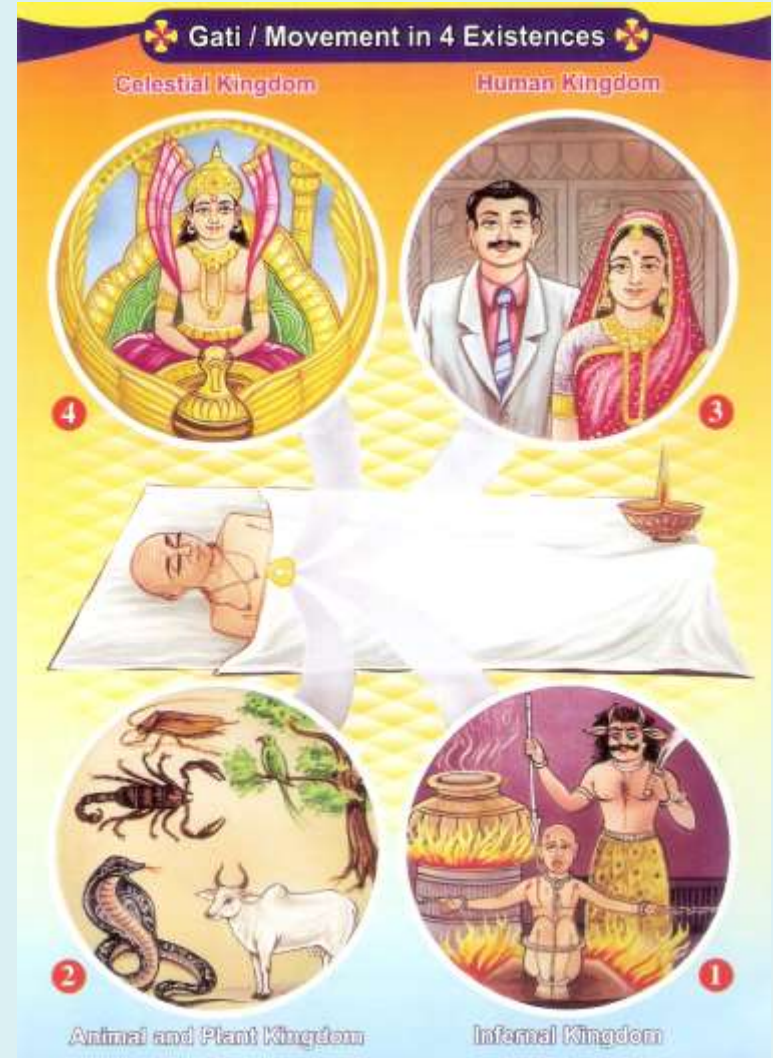
Jälleensyntymisusko

Sielunvaellus

➤ Elämä ymmärretään kiertokulukuksi, jossa sielu jättää ruumiin ja syntyy lukemattomia kertoja uudelleen joko:

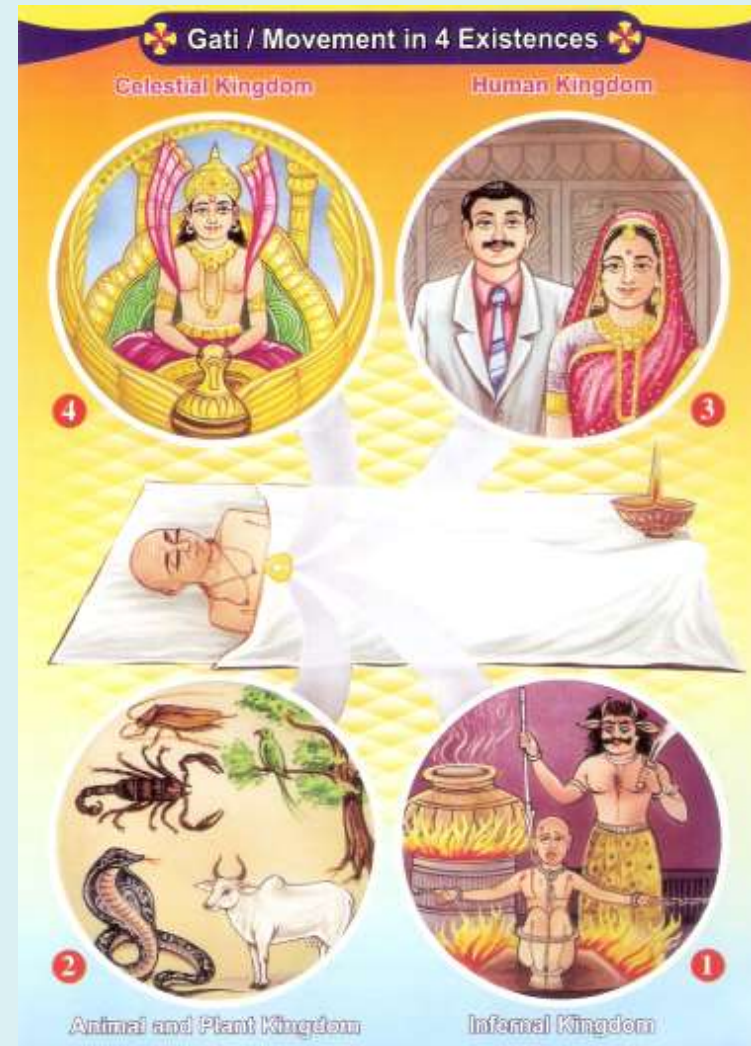
- **ihmisenä**
- **eläimenä**
- **jumalolentona tai**
- **aaveen kaltaisena olentona helvettiin tai kiirastuleen**

➤ Sielu on yksilö, jonka identiteetti säilyy syntymästä toiseen.

Helvetti

- Jos ihmisen **karmallinen velka on negatiivinen** hän joutuu kuolemansa jälkeen syntymään **helvettiin**, se merkitsee elämistä kiirastulen kaltaisissa olosuhteissa niin kauan, että karmallinen velka on hyvitetty.
- Sen jälkeen **sielu saa uuden mahdollisuuden syntyä ihmiseksi**.

Karman laki eli syyn ja seurauksen laki

- Teot vaikuttavat siihen, mitä ihmiselle tai hänen sielulleen tapahtuu tässä tai seuraavassa elämässä.
- Jokainen joutuu lopulta kohtaamaan tekojensa seuraukset – hyvät ja huonot.

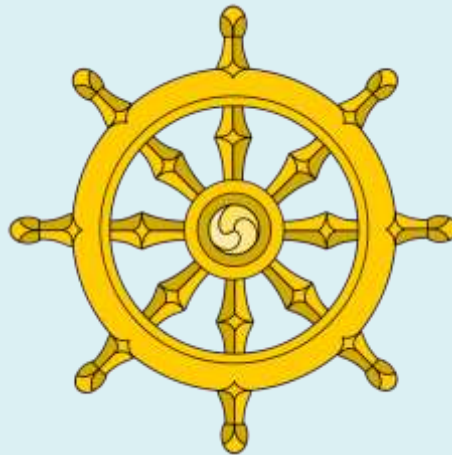

Moksha

- Sielu syntyy maan päälle yhä uudestaan, kunnes oivaltaa yksilöllisen sielun ja maailmansielun (Brahmanin) olevan yhtä.
- Silloin sielu vapautuu jälleensyntymisen pakosta ja se yhtyy maailmansieluun, josta on lähtöisin.
- **Moksha** = lopullinen vapautuminen syntymästä, kuolemasta ja jälleensyntymästä.
- Kaikki saavuttavat sen lopulta.

Buddhalainen sielukäsitys (600 eaa.)

Buddhalainen sielukäsitys

- Buddhalaisuus opettaa, että **ei ole olemassa mitään ikuista, yksilöllistä sielua** tai muuta pysyvää yksilöllistä minuutta.
- Käsitys minuudesta rakentuu ihmiselämän kokemusten yhdistelmästä.
- Käsitys kehosta muuttuu koko ajan ja ihminen syntyy uudelleen jatkuvasti niin fyysisesti kuin henkisesti.

Jälleensyntymä buddhalaisuudessa

- Käsitys ihmisen minuudesta rakentuu viiden kokemuksen osatekijän yhdistelmästä, jotka synnyttävät kokemuksen olemassaolosta:
 - Aistikokemukset
 - Tunteukset
 - Erottelukyky
 - Ajatukset eli mielenliikkeet
 - Tajunta
- **Ihmisen kuollessa nämä osatekijät eroavat ja kokoontuvat uuden inkarnaation kehossa karman mukaisesti**
- Buddhalaisuus kieltää sielun olemassaolon ja sen takia ei puhuta sielunvaelluksesta, vaan **jälleensyntymästä.**

Jälleensyntymä buddhalaisuudessa

Ihminen voi jälleensyntyä karman lain mukaisesti **kuudelle olemassaolon tasolle:**

- 1) Ihmiseksi
- 2) Jumalaksi
- 3) Puolijumalaksi
- 4) Eläimeksi
- 5) Henkiolennoksi helvetin tai kiirastulen kaltaiseen paikkaan (missä paha karma puhdistuu) tai
- 6) "Nälkäiseksi" aaveeksi

Valaistuminen

- **Buddhalaisuus ei ole pelastuskonto**
- Buddhalaisuudessa lopullinen päämäärä on kärsimyksestä vapautuminen ja **sulautuminen ykseyteen** eli **valaistuminen (*nirvana*)**.
- Buddha neuvoi oppilaitaan pelastamaan itse itsensä sen sijaan, että olisivat turvautuneet Jumaliin.

Antiikin filosofien sielukäsityksiä

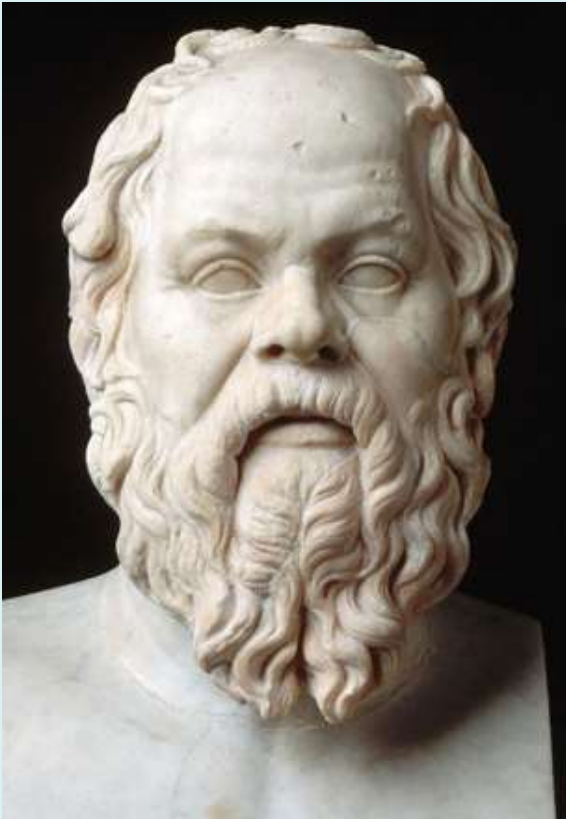
Pythagoraan sielukäsitys

Pythagoras
582–496 eKr.

- Sielulla on kolme osaa:
 - 1) Nous = henki
 - 2) Freen = järki
 - 3) Thymos = elämä
- sielunvaellusoppi
- sielut vaeltavat elävästä olennoista toiseen
 - ihmisiin, eläimiin ja kasveihin

Sokrateen sielukäsitys

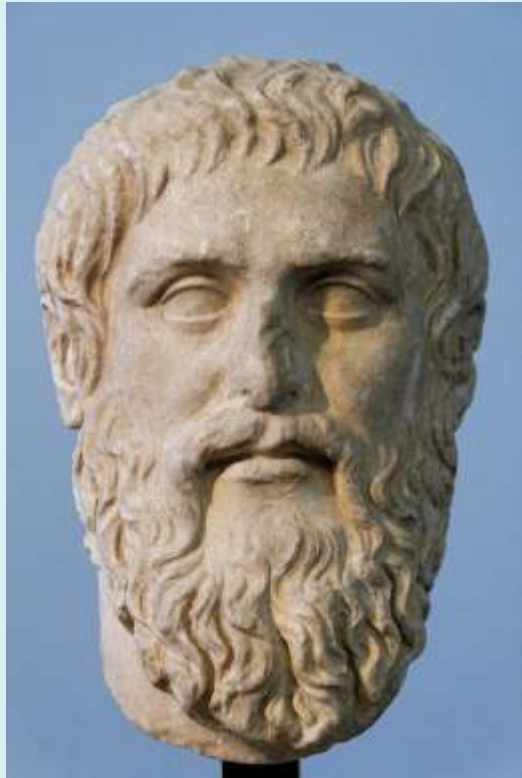

- ennen syntymää sielu on jumalien maailmassa
- ihmiskehossa sielu unohtaa aikaisemmat tietonsa ja jumalallisen alkuperänsä

Sokrates

470/469 – 399 eKr.

Platonin sielukäsitys

Platon
427–347 eKr

Sielulla on kolme osaa

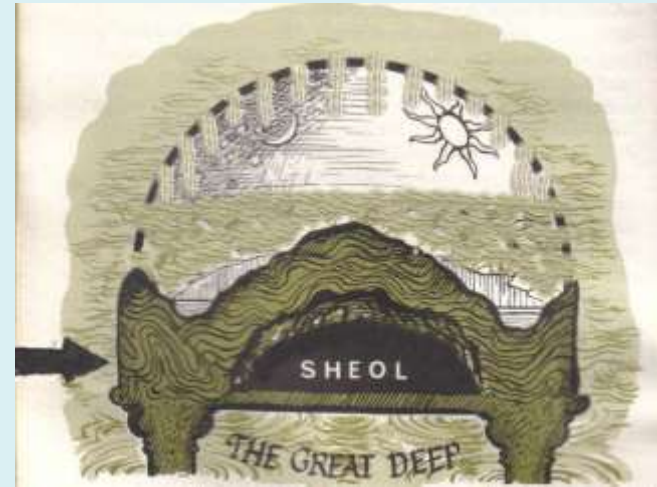
- 1) Järkisielu
 - 2) Intosielu
 - 3) Tahtosielu tai Himosielu
- Sielu on vankina aineellisessa kehossa.
 - Sen on noustava takaisin jumalien luokse.
 - Ihminen voi palauttaa mieleensä sielumuistoja ("anamnesis")

Juutalaisuuden sielukäsitys (500 eaa.)

Juutalaisuuden sielukäsitys

- Juutalaisuudessa ihminen kuvataan **kaksijakoiseksi**, jonka muodostavat **ruumis ja sielu**.
- Sielu on ihmisen kuolematon osa, joka kuoleman jälkeen siirtyy **tuonelaan (*Sheol*)** ja jatkaa siellä elämäänsä.
- Juutalaisuuden mystisissä suuntauksissa **uskotaan sielun jälleensyntymään (*gilgul*)**.

Kabbalan sielukäsitys

1) *Nefesh*

- Sielun alin, “eläimellinen” osa.
- Se liittyy vaistoihin ja ruumiillisiin haluihin.
- Tulee syntymässä kaikille ihmisille ja myös eläimille.

2) *Ruach*

- Keskimmäinen osa kehittyy elämän aikana.
- Se sisältää moraaliset hyveet sekä kyvyn erotella hyvä ja paha.

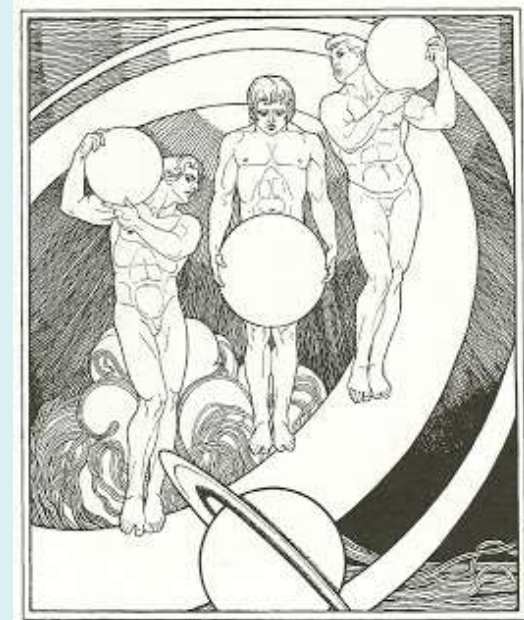
3) *Neshamah*

- Sielun korkein osa kehittyy viimeiseksi.
- Se tuottaa ihmiselle tietoisuuden Jumalasta ja kuolemanjälkeisestä elämästä.
- Tämä vastaa **gnosista**.

Jälleensyntymä kabbalassa

- Jälleensyntymää kutsutaan kabbalassa nimellä "**gilgul**" (=pyörä).
- Sillä tarkoitetaan ihmissielun kehitysketjua kohti täydellistä ihmistä (**adam kadmon**), jolloin ihmisestä on tullut Jumalan kuva.
- **Ihmisen tulee jälleensyntyä maailmaan niin monta kertaa, että hän on oppinut riittävästi.**
- Eri käsitysten mukaan tähän kehitykseen vaadittavien jälleensyntymien määrä vaihtelee välillä **3 – 30**.

Juutalaisuudessa ei ole pelastuskäsitystä

- Kuoleman jälkeinen pelastus tai kadotus nähdään ihmiselle liian abstrakteina käsitteinä, joten ne kuuluvat ”tulevaan maailmaan” ja ovat Jumalan käsissä.
- Kun juutalainen teologia puhuu lunastuksesta, sillä tarkoitetaan vain **Israelin kansan aineellista lunastusta** ikuisen rauhan saapuessa messiaan tulon myötä.

Kristinuskon sielukäsitys

Kristinuskon sielukäsitys

- **Alkukristillisinä** vuosisatoina opetettiin, että ihminen koostuu **ruumiista, hengestä ja sielusta** (kuten gnostilaisuudessa).
- Konstantinopolin kirkolliskokous 869–870 kuitenkin julisti, että **sielua ei ole**.
- Uudessa testamentissa sielu selitetään samoin kuin Vanhassa: **ruumis + henki = elävä sielu**.
- Kun ihminen kuolee, niin elämän henki poistuu ihmisestä, eikä ruumis enää ole ”elävä sielu”.

Uuden testamentin tuonela

- kuolemassa elämän henki poistuu ihmisestä
- ihminen menee tuonelaan odottamaan viimeistä tuomiota

Kirkkoisä Augustinus

(354 – 430)

Kannatti perisynti-oppia:

”Adam oli syntiin langetessaan kadottanut vapaan tahtonsa ja joutunut synnin valtaan. Tämän perisyntin seurauksena ihmiseltä puuttuu syntymästään saakka sekä tahto että kyky hyvään.”

“Sielun kohtalo määrätään kuoleman jälkeen.

Kiirastuli puhdistaa vain ne, jotka kuollessaan olivat uskonyhteydessä kirkon kanssa.”

Ketkä pelastuvat?

- **Alkukirkon kristityt** uskoivat kaikkien ihmisten lopulta pelastuvan (kuten gnostilaisuudessa).
- **400-luvulla tätä näkemystä alettiin pitää vaarallisena, koska sen pelättiin turmelevan ihmisten moraalin**
- Nykyinen tiukka kahtiajako pelastettuihin ja kadotettuihin perustuu lähinnä kirkkoisien Augustinuksen ja Tuomas Akvinolaisen opetukseen.

Ylösnousemus

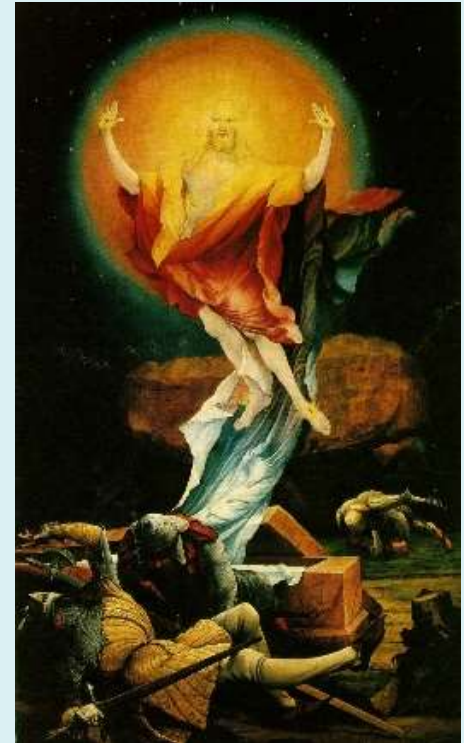
- Raamatun terminologiassa **sielu** on **ihminen kokonaisuutena** (ruumis + henki).
- Kristilliseen pelastusoppiin kuuluu usko **ruumiin** ylösnousemukseen.
- Ruumiit herätetään viimeiselle tuomiolle.
- Hurskaat pääsevät taivaaseen ja muut tuomitaan **ikuiseen kadotukseen**.

Kadotus

- Kristinopissa ihminen on **perisyynnistä** johtuen matkalla kohti ikuista kärsimystä, jota nimitetään kadotukseksi.
- **Ihminen voi kuitenkin välttyä kadotukselta uskomalla Jeesukseen Kristukseen**, joka on kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan valmistanut ihmisille lahjana pelastuksen.
- Lisäksi vaaditaan **kaste**, joka yleensä annetaan jo lapsena.

Armo

- Kristinopissa pelastus tapahtuu **yksin Jumalan armosta ilman ihmisen omia ansioita.**
- **Sijaissovitusoppi:**
Jeesus on kuolemallaan sovittanut kaikkien synnit, mikä kumoaa perisyynnin.

Pelastuksen edellytykset

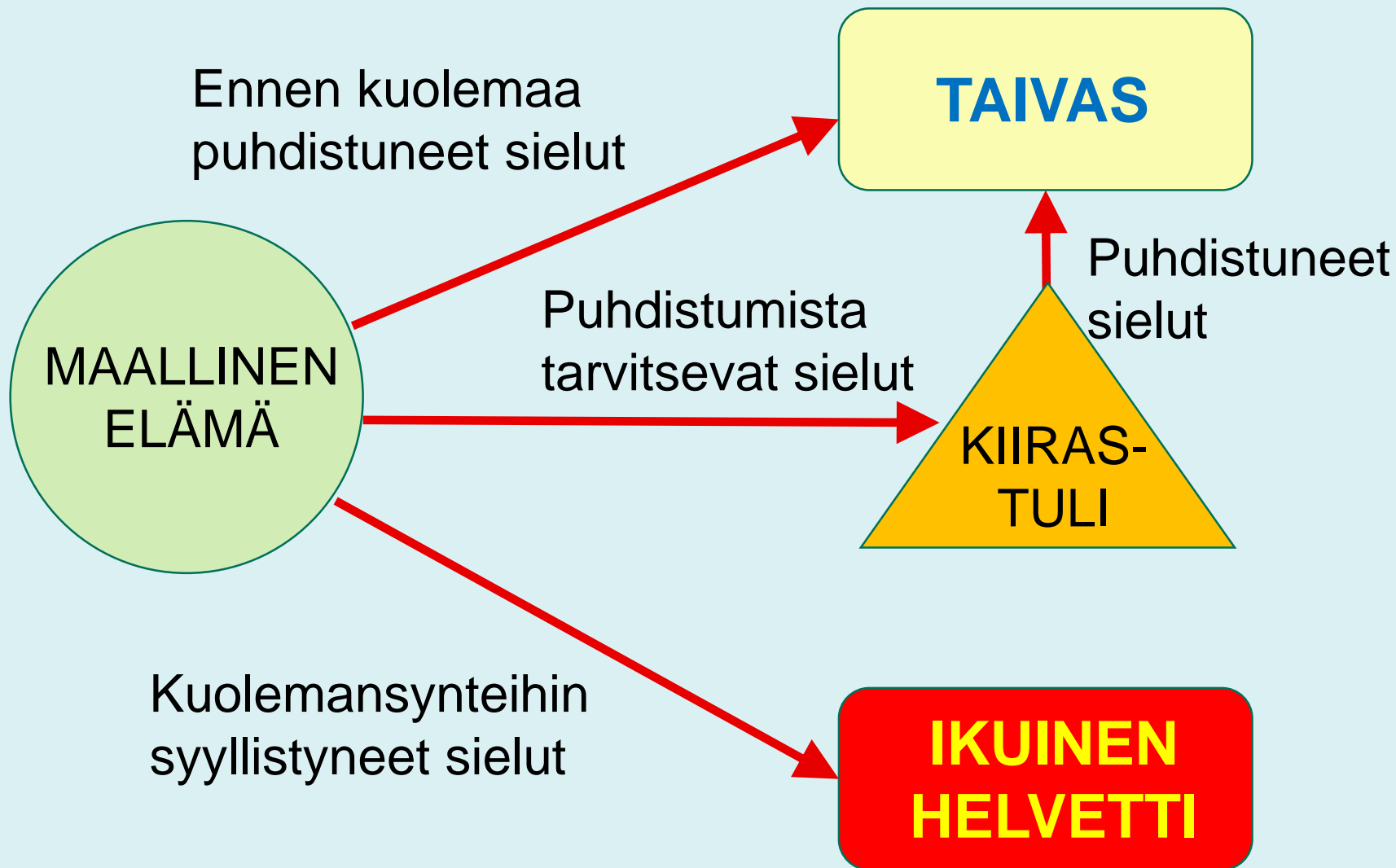
- Roomalaiskatolisilla ja ortodokseilla pelastuksen perustana ovat
 - **sekä usko että hyvät teot** eli ”uskon kilvoitus”.
 - **kirkon jäsenyys.**
 - **”Kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta”** (*Extra ecclesiam nulla salus*).
- Huonokin kirkon jäsen voi pelastua **kiirastulen** kautta.

Kiirastulioppi

(roomalaiskatolilaisuus)

Teosofinen sielukäsitys

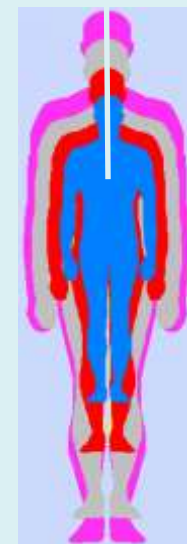
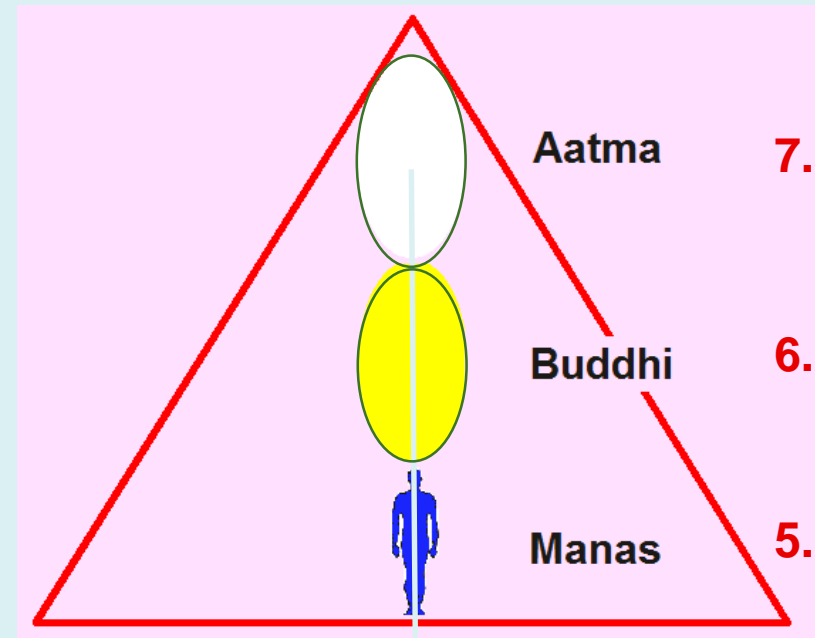
Teosofinen sielukäsitys

Ihmisessä on 7 prinssiippiä:

1. fyysinen keho
2. vitaalikeho eli elämänhenki
3. astraalikeho
4. himo- eli tunnekeho
5. inhimillinen sielu (*manas*)
6. jumalallinen sielu (*buddhi*)
7. kaikkiallinen henki (*aatma*)

Näistä aatma + buddhi + manas
= ”kolmiyhteinen sielu”

Näitä kaikkia yhdistää *sutratma*
eli ”hopealanka” (”elämänlanka”).

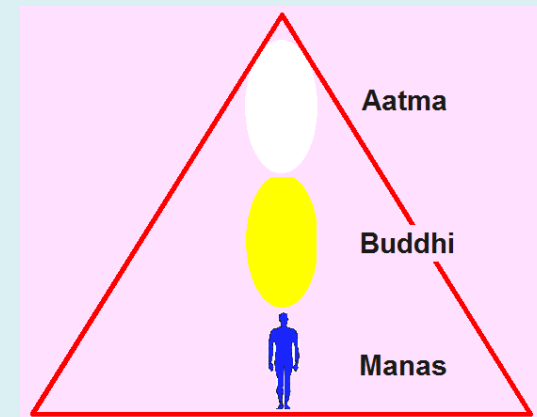

- 4.
- 3.
- 2.
- 1.

Teosofinen sielukäsitys

Ihmisen kuollessa

- fyysinen keho, vitaalikeho ja astraalikeho kuolevat
- himo- eli tunnekeho tuhoutuu kiirastulen kaltaisessa välitilassa
- kolmiyhteinen sielu (aatma-buddhi-manas) siirtyy taivasmaailmaan
- siellä sielu pysyy 1 000–1 500 vuotta, minkä jälkeen se inkarnoituu uudelleen ihmiseksi

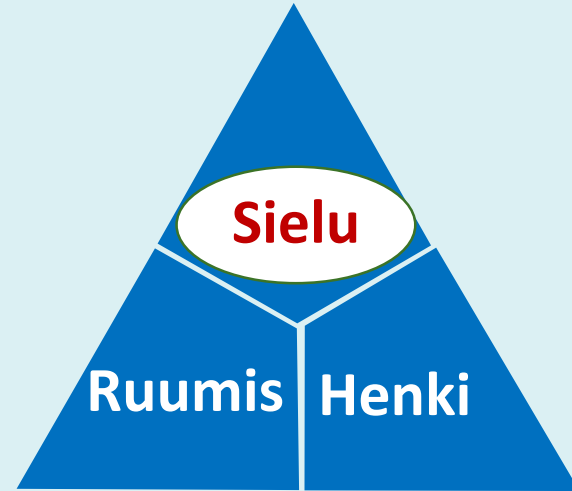

Gnostilainen sielukäsitys

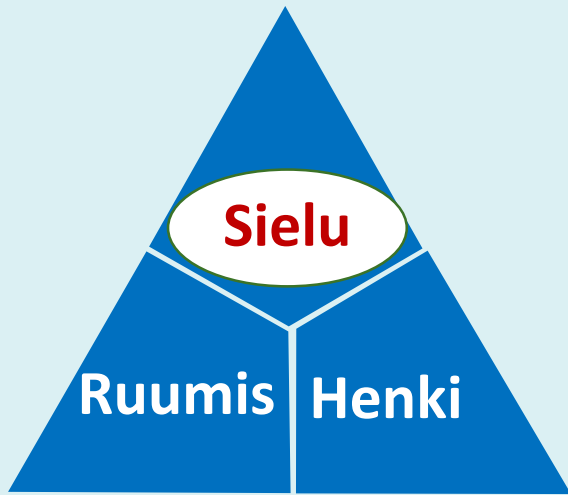

Gnostilaiset uskovat, että ihmisen sielu on kipinä jumalallista Valoa eli lähtöisin Valon maailmasta.

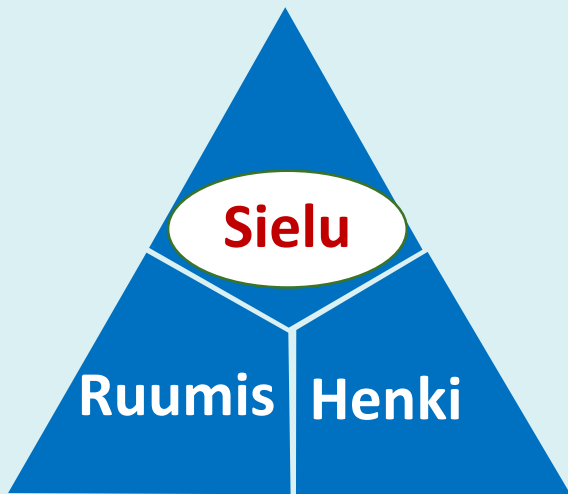

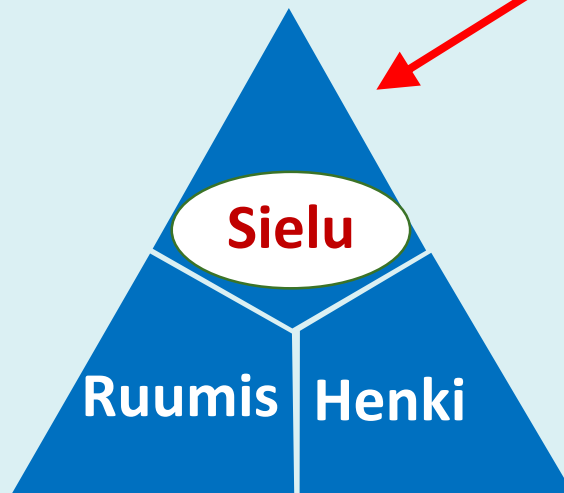
Ihminen koostuu ruumiista, hengestä ja sielusta.

Ruumis on
ihmisen
"kulkuväline".

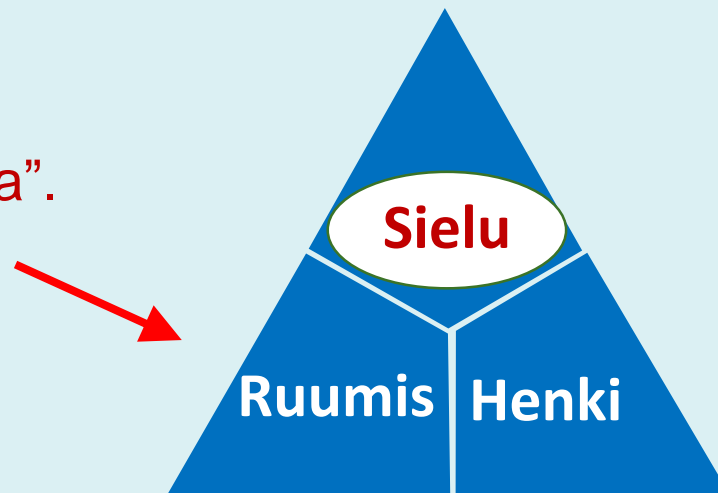
Henki on ruumista elävöittävää energiaa ja ”kulkuvälineen” polttoainetta.

Sielu on tietoinen persoonallisuus, joka muodostaa ihmisen **tosiolemuksen**.

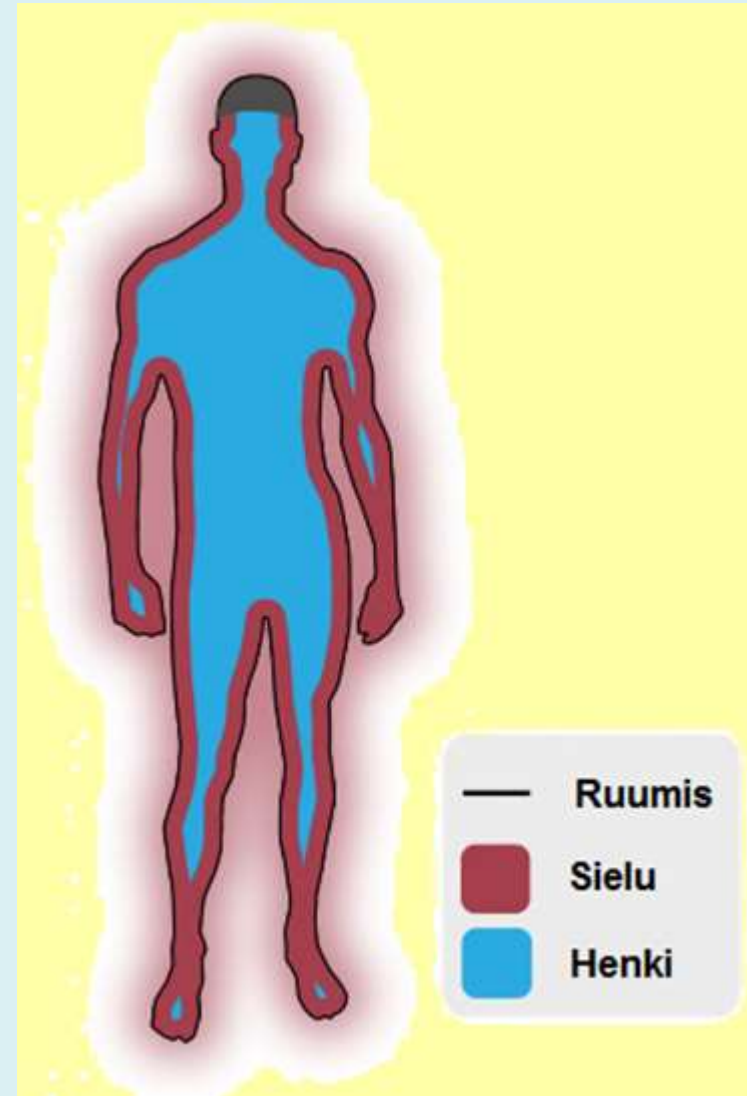
Ruumista kuvattiin myös ilmaisuilla:

- sielun ”kulkuväline”
- sielun ”astia”
- sielun ”puku”
- sielun ”vankila”.

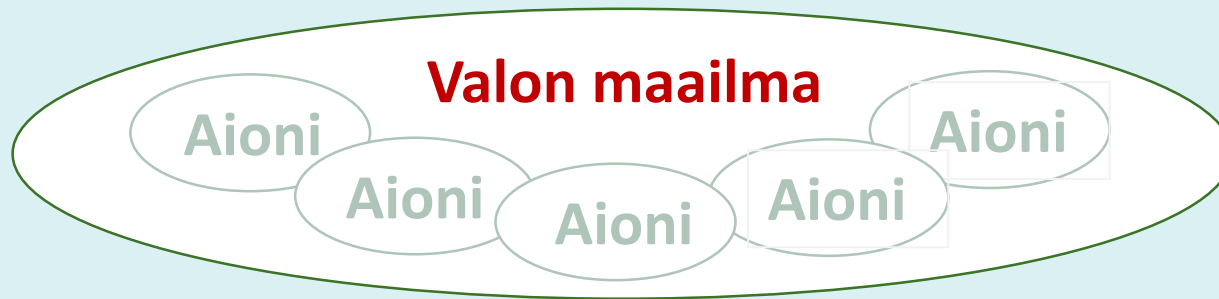

Gnostilainen sielukäsitys

- Ihmiskeho elää värähtelevässä voimakentässä:
 - ruumis, henki ja sielu
- **Sielu on ihmisen todellinen olemus.**
- Ruumis on sielun kulkuväline
- Henki elävöittää ruumiin, on sen elämänenergiaa.
- Sielun kehitystaso näkyy auran värinä (esim. violetti ilmentää korkeaa kehitystasoa).

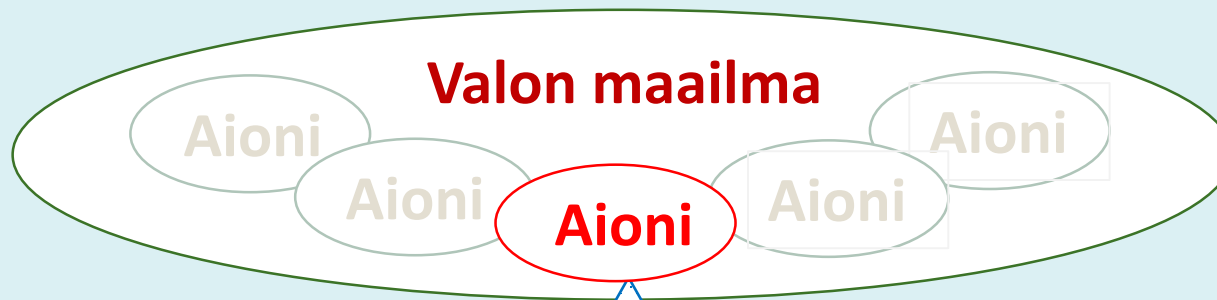
**Mistä sielu tulee
ihmisruumiiseen?**

**Valon maailmassa
elää kuolemattomia
valo-olentoja eli
aioneja.**

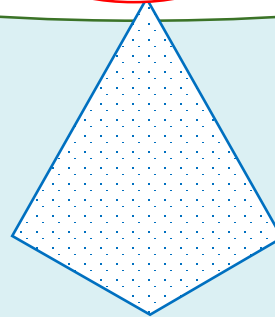
**Näistä alempien tulee
aika-ajoin inkarnoitua
ihmisiksi.**

Sielut ovat siis lähtöisin Valon maailmassa elävistä kuolemattomista valo-olennoista.

Siksi sielutkin ovat kuolemattomia.

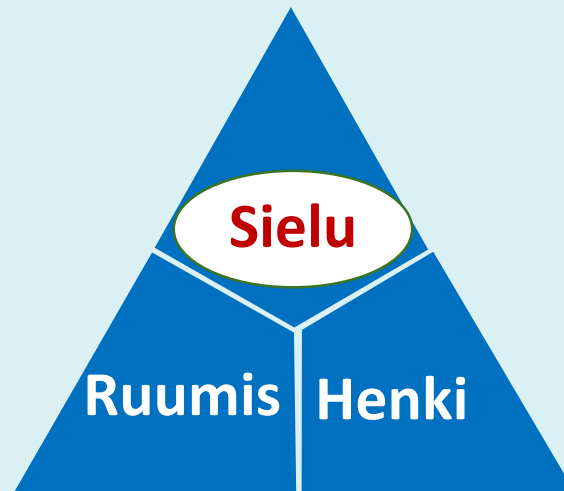
Valon maailma

Aioni

**Sielu laskeutuu
syntyvään ihmis-
lapseen Valon
maailmasta.**

Ruumis Henki

Sielun toinen puolikas,
ylempi osa, eli
”taivaallinen kaksonen”
(Syzygos)
jää Valon maailmaan.

(Kr. *Syzygos* =
kumppani)

Valon maailma

Syzygos

Syzygos eli sielun ylempi osa **ohjaa** ihmisessä olevaa sielun alempaa osaa ja toimii tälle **omantunnon äänenä**.

Se kuulee myös rukoukset.

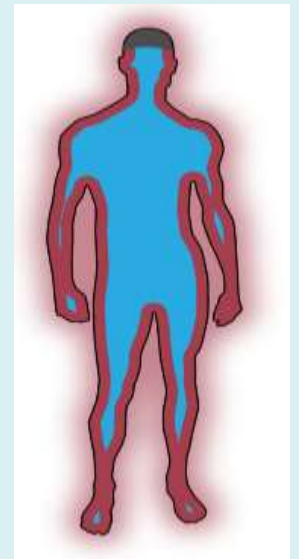
Sielu

Ruumis Henki

Gnostilainen sielukäsitys

- Sielut ovat lähtöisin Maailman sielusta, joka on jumalallisen tietoisuuden kosminen ja universaali ilmentymä.
- Sielut ovat persoonallisia valo-olentoja (*aioneja*), jotka voivat inkarnoitua ihmisiksi.
- Yksilöllinen sielu on jumalallisen tietoisuuden ilmentymä ihmisessä.
- Ihminen on siis yksi Jumalan aineellisista ilmenemismuodoista.

Milloin sielu laskeutuu ihmislapseen?

- Sielu laskeutuu Valon maailmasta sikiövaiheessa.

Sielun harha

- Kun lapsi kasvaa ja alkaa tulla tietoiseksi ruumiistaan, **hänen sielunsa samastuu ruumiiseen ja kuvittelee olevansa tuo ruumis.**
- Sielulle syntyy **väärä minä-tunne – ego.**

Sielun harha

- Ihminen ei ole pelkkä fyysinen keho, vaan henkinen olento, jonka tärkein osa on sielu.

Sielulla on kaksi tasoa

Sielulla on kaksi tasoa:

- **jumalallinen taso**
 - “ylempi “Itse”
- **inhimillinen taso**
 - “alempi “Itse”

Sielulla on kaksi tasoa

Sielulla on kaksi tasoa:

- **jumalallinen taso**
 - “ylempi “Itse”
- **inhimillinen taso**
 - “alempi “Itse”

“Ylempi Itse” on yhteydessä jumalalliseen tietoisuuteen ja toimii ihmisen opastajana ja omanatuntona.

Sielun ylempää osaa sanotaan myös “taivaalliseksi kaksoseksi”.

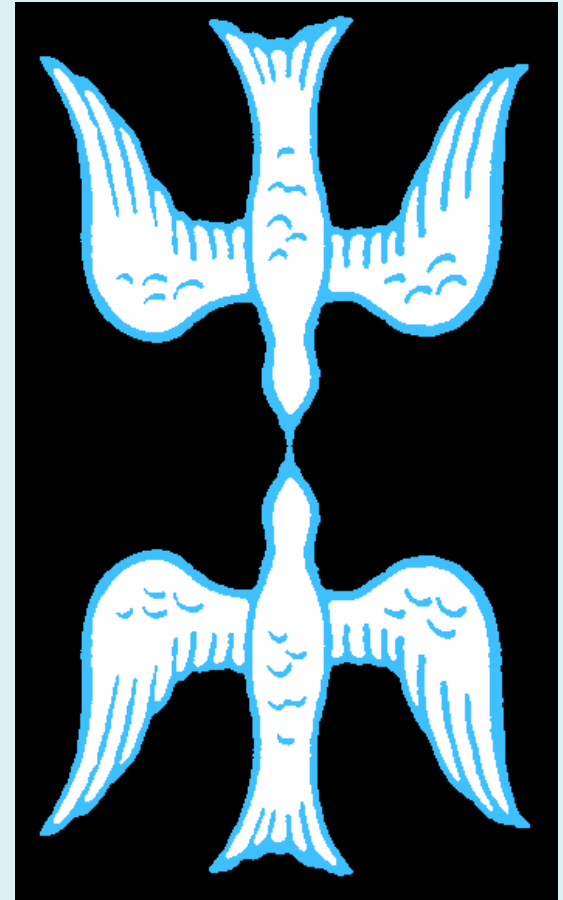
Taivaallinen kaksonen

Taivaallinen kaksonen (Kr. *syzygos* = *kumppani*)
toimii sielun alemman osan
opastajana ja omantunnon äänenä.

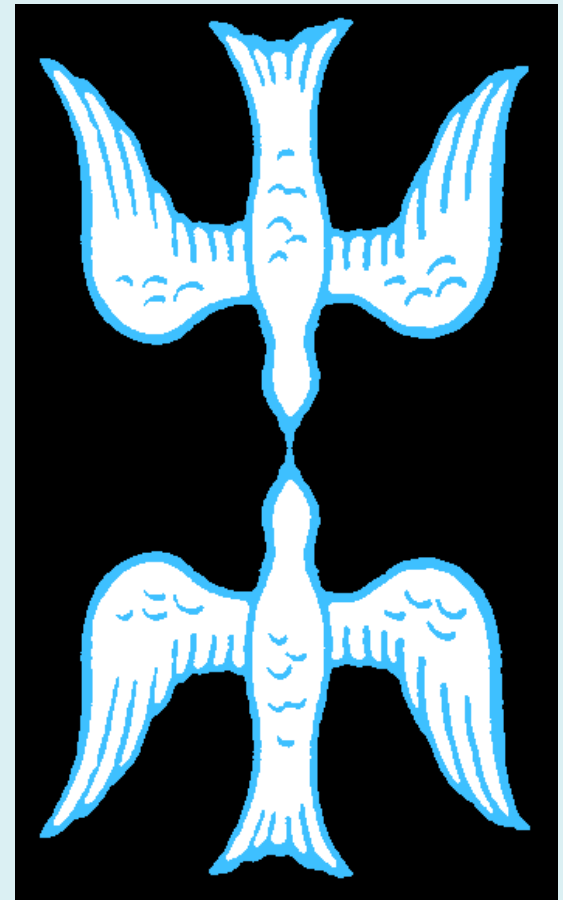
Sielun kaksospari

- Ihmismielen suuntautuneisuudesta riippuu, kuinka hyvin sielun kaksosparin yhteydenpito toimii.
- Jos ihminen on suuntautunut henkisiin asioihin, sielun inhimillinen ja jumalallinen puolikas voivat päästä lähelle toisiaan.

Sielun kaksospari

- Ihmismielen suuntautuneisuudesta riippuu, kuinka hyvin sielun kaksosparin yhteydenpito toimii.
- Jos ihminen on suuntautunut henkisiin asioihin, sielun inhimillinen ja jumalallinen puolikas voivat päästä lähelle toisiaan.
- Jos taas ihminen on keskittynyt aineellisen maailman asioihin, sielun inhimillinen puolikas ei kykene kohoamaan henkiselle tasolle ja omantunnon äänikin voi jäädä kuulematta.

”Hopealanka”

- Esoteerisessa perinteessä ”hopealangaksi” sanotaan sitä näkymätöntä sidettä, jonka uskotaan yhdistävän elävän ihmisen sielun (ylemmän Itsen) hänen aineelliseen kehoonsa.
- Termi on Raamatusta (Saarn. 12:6).
- Sen synonyymi on ”elämänlanka”.
- Hopealangan sanotaan olevan kanava, jota pitkin elämänvoima virtaa kehoon.
- Hopealangan rinnalla (samassa kolmipunoksessa) uskotaan olevan kaksi muutakin lankaa: ”Tietoisuuden lanka” ja ”Luomisen lanka”.

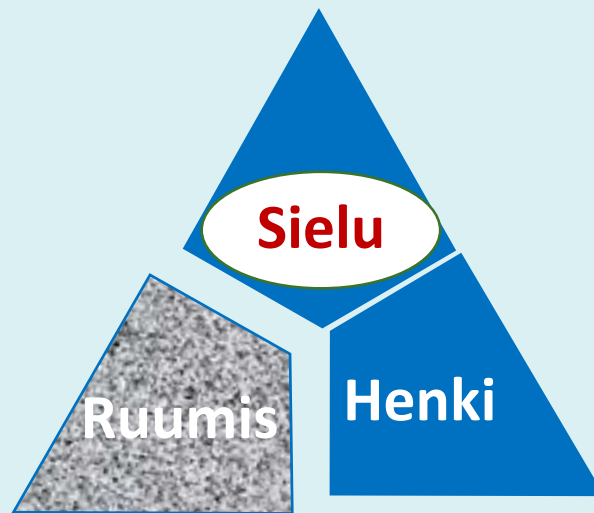
**Mitä sielulle tapahtuu
kuoleman jälkeen?**

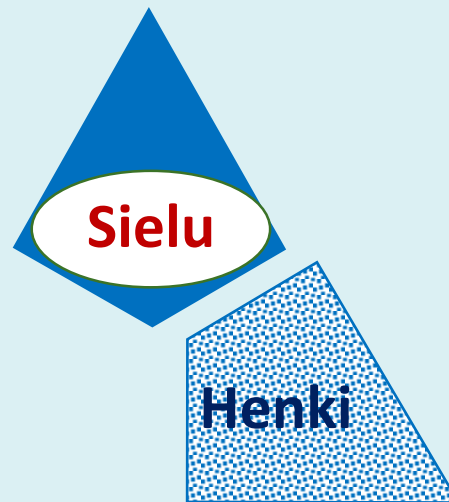
”Ennen kuin hopealanka katkeaa”

- Sielu tekee päätöksen kehonsa kuoleman ajankohdasta.
- Kun hetki on tullut, hopealanka ja kaksi muuta siihen kietoutunutta lankaa vedetään pois fyysisestä kehosta kruunuchakran kautta.
- Samalla hetkellä kaikkien chakrojen toiminta lakkaa ja keho kuolee.

**Kuoleman
jälkeen**
aineellinen
ruumis alkaa
hajota ja sen
mineraalit
palaavat
aikanaan aineen
kiertokulkuun.

Kuoleman
jälkeen hengen
energia palaa
takaisin
energian
kiertokulkuun.

Valon maailma

Syzygos

Kuolemassa sielu
vapautuu aineellisen
ruumiin vankeudesta

....

Sielu

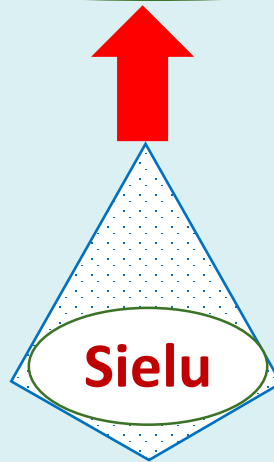
Ruumis

Henki

.... ja sielu
palaa takaisin
Valon
maailmaan,
todelliseen
kotiinsa.

**Mitä sielulle tapahtuu
Valon maailmassa?**

Valon maailma

Aioni

- Sielu sulautuu kaksospariinsa ja eheytyy aionissa.
- Se on nyt yhtä elämänkierrosta kehittyneempi valo-olento.

Valon maailmassa sielun äskeinen elämä arvioidaan

Jälleensyntymä

- Jos sielu ei ole vielä kylliksi kehittynyt, se saa syntyä uudelleen sieluksi johonkin toiseen ihmishahmoon.
- Kuolema ei siis ole loppu, vaan uuden elämän portti.

Sielun mysteeri

- Vaikka sielu on osa Kaikkeuden tietoisuutta, sielulla on myös yksilöllinen tietoisuus
- se säilyy samana inkarnaatiosta toiseen
- sielupersoonallisuus kehittyy jokaisen elämän kierron aikana.
- **sielu** jatkaa seuraavassa elämässään siitä, mihin edellisessä elämässään päätyi

Sielun mysteeri

- sielu kuljettaa mukanaan edellisten elämien kokemuksia
- **unohtaa ne syntymässä**
- edellisten elämien kokemusten muistiin palauttaminen (sielumuistot, anamnesis)

Gnosis – pelastus

- Kun aioni on kylliksi kehittynyt sen ei tarvitse enää jälleensyntyä aineen maailmaan.
- Se jatkaa kehittymistään Valon maailmassa.
- **Jokainen sielu pelastuu lopulta.**
- Ikuista kadotusta ei ole.

Erinäisiä kommentteja

Miksi ihmisellä on sielu?

- Biologisesti sielulla ei ole mitään tehtävää.
 - Eläimillähän ei ole sielua ja silti ne elävät.
- Teologinen selitys sielulle:
 - Sielu yrittää ylläpitää ihmisen moraalia
 - Ateistillakin on sielu, vaikka hän ei sitä itse tiedä
- Gnostilainen selitys sielulle:
 - Laskeutuminen ihmisen sieluksi tarjoaa valo-olennoille mahdollisuuden kehittyä
 - ”Ihmiselämä on sielun koulu”

Sielun kehittyminen

- Kysymys: ”Miksi sielun pitää kehittyä, jos se on osa Jumalaa, joka on täydellinen?”
- Vastaus: ”Jumala ei olisi täydellinen, ellei täydellisyyden rinnalla olisi epätäydellisyyttä.”

Sielun kehittyminen

- Kysymys: ”Miksi ihmisellä ei voi olla täydellistä tietämystä Jumalasta heti, kun on syntynyt?”
- Vastaus: ”Se ei silloin palvelisi sielun kehittymistä.”

Evoluutio

- kaikki elämä on kehittynyt kaksinaisen evoluution kautta: biologisen ja henkisen.
- henkinen evoluutio on vaikuttanut fyysiseen

Sielun ennalta oleminen vai ei?

Siitä on kaksi vastakkaista käsitystä:

- 1) Sielut ovat yksilöjä ja ne ovat olleet olemassa jo ennen ihmisen hedelmöitystä (esim. gnostilaisuus)
- 2) Jumala luo sielut vasta hedelmöityksen hetkellä (esim. kristinusko)

Milloin sielu tulee ihmiseen?

Siitä on erilaisia käsityksiä:

- 1) Hedelmöityksen hetkellä (esim. kristinusko)
- 2) Kun sikiön sydän alkaa lyödä, tämä tapahtuu viidennellä raskauskuulla (esim. mandealaisuus)
- 3) Kun syntynyt lapsi vetää ensimmäistä kertaa ilma keuhkoihinsa (esim. ruusuristiläisyys)

Milloin sielu menee taivaaseen?

Siitä on erilaisia käsityksiä:

- 1) Välittömästi kuoleman jälkeen (esim. hindulaisuus)
- 2) Muutaman päivän kuluttua kuolemasta (esim. mandealaisuus)
- 3) Kun sielu on ensin puhdistunut kiirastulessa tai vastaavassa välitilassa (esim. roomalaiskatolilaisuus)
- 4) Viimeisen tuomion jälkeen, kun kuolleet nousevat haudoistaan (esim. luterilaisuus)

Ketkä pääsevät taivaaseen?

ERILAISIA KÄSITYKSIÄ:

- 1) Vain Jeesukseen uskoneet kirkon jäsenet viimeisen tuomion jälkeen jumalan armosta (esim. luterilaisuus)
- 2) Kiirastulella puhdistuneet (esim. roomalaiskatolilaisuus)
- 3) Kaikki lopulta, kun ovat täydellistyneet usean inkarnaation jälkeen (esim. gnostilaisuus ja hindulaisuus)
 - Sillä ei ole mitään merkitystä, millaista uskontoa ihminen eläessään on harjoittanut

Yhteenveto:

Sielu on ihmisen kuolematon tosiolemus, joka kehittyy usean elämän aikana ja kantaa mukanaan elämäkokemuksiaan sekä karmaansa.

Lähtökohtaisesti sielu on valo-olento, joka kehittyäkseen tarvitsee kokemuksia myös aineellisesta maailmasta.

Siksi sielun on inkarnoiduttava kerta toisensa jälkeen, kunnes täydellistyy.

www.gnosis.fi